

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Bestemmelsen er ny. Det foreslås at indføre en formålsbestemmelse i loven for at præcisere lovens sammenhæng med lovgivningen på arbejdsmiljøområdet og på det sociale område. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 1 og beskriver, hvilke personer der er berettigede efter loven. Stk. 1 er sprogligt forenklet. 2. pkt. i gældende lovs stk. 1 er flyttet til *stk. 2*. Der er ikke tilsigtet en realitetsændring.

Efter gældende regler er arbejdsgiverens ægtefælle kun omfattet af loven, hvis der er indgået en lønftale, der kan tillægges skattemæssig virkning efter kildeskatteloven ved den sidste lønudbetaling forud for skaden. Medarbejdende ægtefæller uden lønftaler er ikke omfattet af loven.

Lovforslaget indebærer, at den sikrede personkreds udvides med selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der vælger at benytte sig af retten efter loven til at sikre egen person.

Det foreslås derfor, at den nuværende pligt for arbejdsgiverne til at sikre ægtefæller med lønftaler ophæves. I stedet får arbejdsgiverne samme mulighed for at sikre ægtefæller med eller uden lønftaler.

Udvidelsen af den sikrede personkreds med selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller er en del af regeringens arbejdsskadereform.

Stk. 4 til 6 svarer til *stk. 2 til 4* i gældende lov.

Dansk skib omfatter skibe, som er eller skal indføres i Det Danske Skibsregister eller i Dansk Internationalt Skibsregister.

Stk. 5 og 6 er sprogligt forenklet. Der er ikke tilsigtet en realitetsændring.

Til § 3

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 4. Bestemmelsen er sprogligt forenklet. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at hjemmelen til at fastsætte regler om, i hvilket omfang loven skal gælde for personer i døgnophold, begrænses til børn og unge, der er omfattet af afsnit II i lov om social service.

Gældende regler bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, i hvilket omfang loven skal gælde for den personkreds, der er omfattet af afsnit II og III i lov om social service. Denne bemyndigelse er senest udnyttet i bekendtgørelse nr. 158 af 4. marts 1998, som

giver en udvidet dækning efter loven for alle, der er optaget i døgnophold i boformer m.v.

Den udvidede dækning omfatter aktiviteter af enhver art, som er forbundet med opholdet. Det indebærer, at voksne personer i døgnophold har en bedre dækning end andre voksne, idet voksne personer i døgnophold også er dækkede i fritiden.

Forslaget er en konsekvens af normaliseringen af tilværelsen for voksne personer i døgnophold, som i dag får udbetalt deres pension og betaler for ophold og andre ydelser. De bør derfor også selv betale for egne fritidsulykkesforsikringer.

Forslaget indebærer, at den nævnte bekendtgørelse skal revideres.

Til § 4

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til gældende lovs § 2.

Bestemmelsen i *stk. 2* afløser gældende lovs § 3.

Der er alene tale om sproglig fornyelse. Der er ikke tilsigtet realitetsændringer.

Det foreslås i *stk. 3*, der er nyt, at indføre en hjemmel for beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, i hvilket omfang skader, der indtræder under befordring til og fra arbejde, er omfattet af loven.

Skader opstået under befordring til og fra arbejde er efter gældende regler som udgangspunkt ikke omfattet af loven. Baggrunden er, at arbejdsgiveren ikke har nogen indflydelse på forholdene under de ansattes færden til og fra arbejde. I visse situationer har befordring mellem hjem og arbejdssted imidlertid karakter af egentligt arbejde i arbejdsgivers interesse, og de ansatte vil dermed være omfattet af loven under denne befordring.

Det drejer sig eksempelvis om skader, der indtræder under befordring organiseret af arbejdsgiveren.

Ligeledes er skader opstået under befordring til og fra arbejde i forbindelse med tilkaldevagt omfattet af loven.

Et tredje eksempel er den situation, at en arbejdstager under befordring til og fra arbejde skal udføre et ærinde for arbejdsgiver. Her gælder efter praksis, at såfremt ærindet for arbejdsgiver medfører en afvigelse fra den pågældendes sædvanlige rute fra hjem til arbejdsplads, vil vedkommende være berettiget efter loven under befordringen. Omvendt vil vedkommende sædvanligvis ikke være berettiget efter loven, hvis ærindet ikke medfører afvigelse fra den normale rute mellem hjem og arbejdssted.

Afgrænsningen af, i hvilke tilfælde og under hvilke forudsætninger arbejdstager undtagelsesvis er omfattet af loven under befordring til og fra arbejde, er hidtil fastlagt gennem administrativ praksis og retspraksis.